

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum anima à Dei Filio priùs fuerit assumpta, quàm caro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

QVÆSTIO VI.

De modo assumptionis quantum ad ordinem.

ARTICVLVS I.

Vtrum Filius hominis assumpserit carnem mediante animâ?

Resp. affir.
Aug.
Damasce.

AFFIRMAT.

I.

6. Synod.

Alius sensus resolutionis.

Notandum hanc locutionem habere fundamentum in Augustino lib. de agone Christiano cap. 18. & Damasceno lib. 3. de fide cap. 6. per quam nihil aliud designatur, quam quod Filius Dei non assumpserit carnem propter se, ibi sistendo, sed tanquam animæ instrumentum, in quo anima habeat naturalem statum & operationem. Nam erat minus conueniens ut caro propter se solam assumeretur. Hoc modo intellecta propositio est de fide. Habetur in 6. Synodo actione vltima in edicto Constantini, & apud Patres citatos & alios.

Aduerte ex S. Tho. alio etiam sensu dici posse carnem assumptam mediante anima, scilicet ordine dignitatis, quia anima est media quoad perfectionem inter personam Verbi & corpus. His tamen non obstantibus certum est carnem assumptam esse immediatè à Verbo, & ab eodem terminatam, ita ut etiam in triduo mortis remanserit illi immediatè vnita.

ARTICVLVS II.

Vtrum Dei Filius assumpserit animam mediante spiritu seu mente?

Resp. affir.

Sensus D.

Tho.

2.

AFFIRMAT, quod etiam fundamentum habet in August. & Damasc. præcedenti art. citatis.

Nihil autem aliud vult S. Tho. quàm Filium Dei non assumpsisse animam præcisè propter operationes sensitivas, sed propter rationales, cum eam assumpserit ut nos per eius operationes redimeret; unde non vult duplicem in Christo animam reperiri, vel mentem distinguere ab animâ, sed solum quod anima considerata ut mens & ut principium operationum intellectualium sit ratio cui illa ipsa anima sit assumpta ut est principium sensuum, non verò è contrâ, sicut superiori artic. dictum est, quod anima sit ratio ob quam caro est assumpta, non verò è contrâ.

ARTICVLVS III.

Vtrum anima à Dei Filio prius fuerit assumpta quam caro?

3.

Error Orig.

INTELLIGIT de prioritate temporis, quaerens num prius tempore seu duratione anima fuerit vnita à Verbo quàm caro. Vbi Notandum Origenem lib. 2. peri archon seu de principijs cap. 6. docere Christi animam ab initio creaturæ fuisse Verbo indissolubiler vnitam, & tandem post aliquot annorum millia tempore diuinitus disposito fuisse vnitam carni. Quod tradidit ex illo principio, quo alibi censuit omnes animas ab initio mundi esse productas.

Verum S. Tho. hic contrarium tradit, scilicet non prius tempore assumptam fuisse quàm carnem; quod est de fide. Patet ex 6. synodo generali actione 11. in oratione Sophronij, quæ approbatur à toto Concilio actione 13. Patet etiam ex epist. 11. Leonis ad Iulianum. Indicat etiam Damasc. lib. 3. de fide cap. 2.

Ratio est quod anima rationalis, quæ naturâ suâ est forma corporis humani, postulet non prius produci, quàm possit corpus informare; unde non producit prius tempore, quàm corpus sit aptè dispositum, ut ab anima informetur. Non subest autem ratio ob quam dicatur secus factum in anima Christi; & per consequens Christi anima non fuit prius tempore producta, quàm eius corpori vnita, & quod inde sequitur, non fuit prius tempore assumpta quàm caro, quæ statim ab initio suæ productionis fuit assumpta, ut ex Patribus citatis constat.

Aduerte loquendo de prioritate naturæ, quantum ad ordinem intentionis, animam prius fuisse assumptam quàm carnem, ut patet ex dictis art. 1. ordine vero executionis corpus prius naturâ fuisse assumptum quàm animam, cum ea non creetur nisi in corpore perfectè disposito, ita ut corpus prius naturâ debeat esse perfectè dispositum, quàm producat anima: non potest autem censi perfectè dispositum nisi subsistat substantia propria, vel aliena. igitur quantum ad executionem corpus prius naturâ fuit assumptum quàm anima.

ARTICVLVS IV.

Vtrum caro Christi fuerit prius à Verbo assumpta quàm anima vnita?

5.

HIc etiam articulus intelligitur de prioritate temporis. ad quem Respondet negatiuè, quod patet ex actione 11. sextæ synodi generalis, ex Damasc. superiori articulo citato, ex Fulgentio de fide ad Petrum cap. 18.

Ratio est quod caro non fuerit assumpta nisi propter animam, ut patet ex art. 1. igitur non debuit assumi antequàm posset esse conueniens animæ instrumentum. non est autem conueniens instrumentum antequàm sit perfectè disposita ut anima vnatur.

ARTICVLVS V.

Vtrum tota humana natura sit assumpta mediantibus partibus?

RESPONDET 1. ordine intentionis partes assumptas esse mediante naturâ humanâ. patet ex eo quod ordo intentionis spectetur secundum ordinem finis, secundum quem natura humana prius assumpta est, cum partes non sint assumptæ nisi ut conflarent vnâ naturam & inde resultaret homo perfectus, ergo secundum ordinem intentionis natura humana prius assumpta est quàm partes.

Respondet 2. ordine executionis partes prius naturâ assumptas esse. Circa hos articulos occurrunt aliquot dubia. itaque.

DV BIVM